

контрольованій пацієнтом епідуральній аналгезії, епідуральну стимуляцію спинного мозку.

Висновки. На основі вивчення літератури визначено, що було багато успіхів у відкритті болю. Головні успіхи стали на 20-ті століття. Це дало дуже багато знань у вивченні цієї теми і дало допомогу у сучасній медицині.

АНТИОКСИДАНТНА ДІЯ ДЕЯКИХ ПОХІДНИХ N-R-АНТРАНІЛОВИХ КИСЛОТ

Жегунова Г.П.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Вступ. Регуляція запального процесу, який є одним з основних компонентів патогенезу багатьох захворювань різної етіології, є однією з найважливіших та актуальних проблем загальної патології і клінічної медицини. Для фармакологічної корекції запалення широко використовують нестероїдні протизапальні засоби (НПЗЗ), які є групою найчастіше призначувальних препаратів. Це обумовлено такими їх унікальними властивостями, як протизапальна, анальгетична та жарознижувальна.

Аналіз даних літератури свідчить про широке використання похідних N-R-антранілових кислот у медицині та фармації. Ці сполуки мають широкий синтетичний та фармакологічний потенціал.

Тому метою даної роботи було вивчення деяких хімічних сполук похідних N-R-антранілових кислот на процеси перекисного окиснення ліпідів (ПОЛ).

Відомо, що одним з пускових механізмів пошкодження біологічних мембран є активація ПОЛ, які стосуються фосфоліпідів мембран і таким чином значно порушують мембранний транспорт. В процесі розвитку запалення підсилюється утворення вільних радикалів завдяки якому утворюються простагландини та лейкотриєни. Вільні радикали вступають в реакції з ПОЛ та виникає замкнуте коло, яке сприяє підтримці незгасаючого запального процесу.

Інтенсивність процесів ПОЛ оцінювали за рівнем тіобарбітурової кислоти (ТБК) та дієнових кон'югатів (ДК) у гомогенаті печінки щурів. Критерієм функціонального стану піддослідних тварин був відновлений глутатіон в гомогенаті печінки.

Згідно з отриманими даними, після введення внутрішньошлунково тетрахлорметану в гомогенаті печінки контрольних тварин спостерігалось достовірне зростання концентрації ТБК та ДК, що свідчить про активацію ПОЛ.

Під впливом вивчаємих сполук похідних N-R-антранілових кислот було встановлено, що вміст ТБК достовірно знижувався по відношенню до контрольної патології і достовірно зменшувався показник ДК до рівня інтактного контролю.

Висновки. Таким чином, аналіз результатів проведеного експерименту дозволив встановити антиоксидантні властивості вивчених похідних N-R-антранілових кислот.

МЕТАБОЛІЧНИЙ СИНДРОМ ТА ЙОГО ЗВ'ЯЗОК З ПАТОГЕНЕЗОМ ПОДАГРИ

Жегунова Г.П.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Вступ. Згідно результатам багаточисельних досліджень гуперурикемія може розглядатись як незалежний фактор ризику кардіоваскулярних ускладнень, тому що є прямий зв'язок з різними метаболічними факторами. Тому ця проблема має актуальність, як складова частина метаболічного синдрому.

Існуюче і досі уявлення про таке захворювання як подагра об'єднує різні клінічні прояви порушення обміну речовин. Ця хвороба пов'язана з ушкодженням суглобів, порушенням обміну ліпідів та вуглеводів, що призводить до фізіологічного розладу тканини нирок. Крім того, подагра може супроводжуватись такими станами, як ожиріння, артеріальна гіпертензія, цукровий діабет II типа, атеросклероз, ішемічна хвороба серця, мікроальбумінерія, тощо. Усе це у теперішній час об'єднується у термін «метаболічний синдром».

Уявлення про цю хворобу постійно вносять корекцію у типовий підхід до кожного пацієнта. Як правило, це люди середнього віку з достатньо високим темпом життя та рівнем інтелекта, харчовими звичками, які сприяють надмірному прийому їжі. Тому ці люди мають надлишкову масу тіла та артеріальну гіпертензію. Крім того, у хворих на подагру визначають рівень сечової кислоти у сироватці крові, беруть аналіз сіновіальної рідини для пошуку типових рентгенологічних ознак кунцівок. Потрібно також обстеження кола талії та стегон, визначення ліпідограми та показника цукру у крові.

Згідно літературних даних є прямий зв'язок між показниками артеріального тиску та гіперурикемією. Деякі дослідження показали, що рівень сечової кислоти має зв'язок з серцево-судинними ускладненнями, особливо на тлі